



ΤΗΣ ΕΛΕΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ

Ένας από τους βασικούς μοχλούς μείωσης των οργανικών θέσεων είναι η συγχώνευση-κατάργηση σχολικών μονάδων. Ως γνωστόν, ο υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης Δ. Ρέππας έφερε προς ψήφιση στη Βουλή νομοθετική ρύθμιση (η οποία ήδη είναι νόμος), με την οποία υποχρεούνται όλα ανεξαιρέτως τα υπουργεία να μειώσουν κατά 30% τις δομές τους.

Ήδη στον χώρο της εκπαίδευσης άρχισαν με τη συγχώνευση σχολείων που έδωσε ταμείο 1.050 σχολεία λιγότερα το 2011, περισσότερους μαθητές στο τμήμα και κάμποσες εκατοντάδες εκπαιδευτικούς να ψάχνουν οργανική θέση. Για το 2012 οι κ.κ. «πρώτα ο μαθητής» ετοιμάζουν νέο πακέτο. Οι πληροφορίες μιλάνε για νέο κύμα συγχωνεύσεων-καταργήσεων. Εκατοντάδες νέες οργανικές θέσεις θα σβήσουν από τον χάρτη, εκατοντάδες εκπαιδευτικοί θα βρεθούν ξαφνικά στο πουθενά. Νά η πρώτη μαγιά.

Το επόμενο χρονικό διάστημα το υπουργείο Παιδείας ετοιμάζεται να εξαπολύσει την αύξηση του ωραρίου των εκπαιδευτικών. Ήδη το μήνυμα πήγε στους καθηγητές των ΤΕΙ, όπου αφού το υπουργείο Παιδείας μείωσε για την τρέχουσα ακαδημαϊκή χρονιά το έκτακτο διδακτικό προσωπικό στους 1.300 από 4.000, κάλεσε τους μόνιμους καθηγητές «να εργαστούν και πέραν του υποχρεωτικού ωραρίου έτσι ώστε να επιτευχθεί η καλύτερη και αποδοτικότερη λειτουργία των ιδρυμάτων». Βεβαίως πριν από όλους η αύξηση του ωραρίου βρήκε τους άλλους -πλην εκπαιδευτικών- «τεμπέληδες δημοσίους υπαλλήλους».

Κάθε πόλεμος αρχίζει με τα λόγια και το υπουργείο Παιδείας έχει συμπληρώσει πολλά ένησημα στην προσπάθειά του να πείσει την κοινή γνώμη ότι οι εκπαιδευτικοί εργάζονται εξαιρετικά λίγες ώρες. Στην κατάλληλη συγκυρία, μέσα στο 2012, είναι σίγουρο ότι θα προχωρήσει στην «αναμόρφωση του ωραρίου των εκπαιδευτικών». Εξάλλου, το προσχέδιο του υπουργείου Παιδείας με τον εύχο τίτλο «Οργάνωση των Περιφερειακών Υπηρεσιών Διοίκησης της Εκπαίδευσης - Πρώτα ο μαθητής - Πρώτα η σχολική μονάδα - Νέα Διοίκηση για το Νέο Σχολείο» προβλέπει ότι «σε περίπτωση απουσίας εκπαιδευτικού, η αναπλήρωση στα διδακτικά του καθήκοντα γίνεται με εντολή του διευθυντή από εκπαιδευτικό της ίδιας σχολικής μονάδας, κατά προτίμηση της ίδιας ή συναφούς ειδικότητας, που έχει κενό στο

ημερήσιο διδακτικό ωράριο εργασίας του. Η άρνηση συμμόρφωσης στο ανωτέρω εκπαιδευτικό καθήκον συνιστά πειθαρχικό παράπτωμα» (Άρθρο 18).

Με τις αλληπάλληλες, αλλοπρόσαλλες και αντιεκπαιδευτικές αλλαγές στα αναλυτικά προγράμματα σπουδών, με το ξεχαρβάλωμα και το ράβε-ξήλωνε των ειδικοτήτων στην τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση, αλλά και με κάτι περιέργες τοποθετήσεις ειδικοτήτων σε περιοχές που δεν είχαν κενά, αίφνης μερικές χιλιάδες εκπαιδευτικοί συγκεκριμένων κλάδων αναζητούν απεγνωσμένα ωράριο. Είναι γνωστή η κατάσταση εκατοντάδων καθηγητών ξένων γλωσσών, Γυμναστών, καθηγητών Πληροφορικής, Οικονομολόγων, Τεχνολόγων, καθηγητών τεχνικών ειδικοτήτων, οι οποίοι, χωρίς δική τους ευθύνη, έχουν μείνει χωρίς ωράριο και οργανική θέση. Είναι σίγουρο ότι το υπουργείο Παιδείας «κατασκευάζει» αδύνατους κρίκους για να νομιμοποιήσει τις επιλογές του. Δεν θα αργήσει η μέρα που με έναν ιδιότυπο μαλθουσιανισμό θα υποβάλει στην κοινή γνώμη το ερώτημα: «Μπορεί να πληρώνει το Δημόσιο υπαλλήλους του που κάθονται;»

Παράλληλα, το υπουργείο Παιδείας αυξάνει τις αρμοδιότητες και την εξουσία του διευθυντή, ενώ την ίδια στιγμή αποφιλώνει τις αρμοδιότητες του Συλλόγου Διδασκόντων και των λοιπών συλλογικών οργάνων. Στόχος είναι η θεσμική μετεξέλιξη του διευθυντή από τον παλιό γραφειοκράτη διευθυντή, ο οποίος ήταν επιφορτισμένος με τη διεκπεραίωση της «υπηρεσιακής αλληλογραφίας» και την τήρηση της «εύρυθμης λειτουργίας του σχολείου», σε «δυναμικό άρχοντα-manager», ο οποίος θα αναζητά πόρους και θα λειτουργεί ως φορέας προώθησης της νέας κουλτούρας επιχειρηματικού πνεύματος, καινοτόμων δράσεων και διασύνδεσης «του σχολείου του» με την τοπική αγορά. Μια τέτοια λειτουργία του διευθυντή θα εναρμονίζεται με τη νέα μορφή «αυτοαξιολόγησης σχολικών μονάδων» που έχει θεσμοθετήσει το υπουργείο, αφού, μέσα από τη διαδικασία αξιολόγησης που προβλέπεται, τα σχολεία θα λειτουργούν ως «αυτονομημένες μονάδες», οι οποίες θ' ανταγωνίζονται η μία την άλλη στην επίδειξη καλών σχολικών αποτελεσμάτων, καινοτομικών δράσεων και πρακτικών, ανεύρεσης πόρων και, τέλος, προσέλκυσης πελατών (μαθητών). Στο πλαίσιο αυτό ο διευθυντής της σχολικής μονάδας αναλαμβάνει ανάμεσα σε άλλα «τον σχεδιασμό, την υλοποίηση και αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου», γεγονός που ενισχύει όλους τους μηχανισμούς αξιολόγησης («κοινωνικής λογοδοσίας») και τους συνδέει αφενός με τις εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών και αφετέρου με την ίδια τη χρηματοδότηση των σχολείων.

ΠΗΓΗ: avgi.gr